

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Priporočba „Slov. Gospodarja.“

Med vsemi je „Slov. Gospodar“ na slovenskem Štajerskem najbolj razširjeni list. V blizo 1500 iz-
tiskih izhaja vsaki teden pola mnogovrstnih, sedanje
dni vedeti potrebnih reči. On pojasnjuje imenitniše
politične, cerkvene, šolske in gospodarske zadeve,
donaša cerkvene novosti, razlaga času primerne,
praktične, gospodarske reči, naznanja, kar se je v
tednu novega zgodilo na Slovenskem, v Avstriji in
drugih državah, donša zanimive sestavke za poduk
in kratek čas (polagama se bodo popisali vsi gra-
dovi, mesta i trgi na slov. Štajerskem, Koroškem
i na Prekmurskem, pripravljajo se zanimivi se-
stavki o frajmaurerjih, o vremenskem preroko-
vanji, o luteranstvu na Štajerskem, o šolskih in
usmiljenih sestrah itd.). „Slov. Gospodar“ dobiva
mnogo dopisov iz raznih krajev, je izvoljeni list (or-
gan) tiskovnega društva, družbe lav. duhovnikov,
banke Slovenije, hranilnice ljubljanske. Objavlja
mnogo raznih stvari, spremembe pri duhovnikih in
učiteljih, vožnji red pri železnici, sejme, dražbe,
tržne novosti, tržne cene, kurze, loterijne številke in
čedalje več oznanil (inserterov). — Vse pa se urav-
nava v krščansko-katoliškem, slovensko-narodnem,
avstrijsko-domoljubnem duhu in v mogoče priprosti,
lahko umljivi besedi.

Zato priporočujemo list in vabimo na obilo
naročbo. List stane do 1. oktobra samo 80 kr.
in do konec leta 1 gld. 60 kr.

Kdorkoli vê in umé, da se slabim in zapelji-
vim novinam najboljše pot zapira s širjenjem dobrih,
ta bo gotovo „Sl. Gospodarja“ širil, kderkoli bo
zamoget. Naj bi ne bila nobena slovenska srenja
pri nas brez njega!

Vsem p. n. gospodom dopisateljem in sodelal-
cem, katerih smo nenadno veliko našli, se javno in
prisrčno zahvalujemo in prosimo za nadalješnje
podpiranje.

Dr. Lavoslav Gregorčec,
vrednik.

Prošnja za pomoč ubogim srenjam Konjiške in slov. Bistriške dekanije, po toči hudo zadetim.

Vsled prevelike nesreče, ki je 8. t. m. po
grozoviti toči več far Konjiške in slov. Bistriške
dekanije zadela, takó da se škoda le kar po vrhu
ceni na pol milijona goldinarjev, so naš milost-
ljivi knez in škof ravnokar na vse fare cele ško-
fije povelje poslali, da se naj eno prihodnih ne-
delj pri popoldenski službi Božji napravi daro-
vanje (ofer) za poškodovane, in da se naj ob enem
skozi 8 dni v cerkvi izpostavi škrinjica za darove
posameznih v ravno ta namen.

Prav iz srca želimo, da bi se vsepovsod od-
prle radodarne roke v pomoč ubogim sirotam, ki
nimajo zdaj ničesa: ne za setvo, ne za živež, ne
za klajo živine. Ta milošnja utegne najhitreje
nagniti Gospoda Boga, čigar povelju so tudi morja
in vetrovi pokorni, da če tudi po svojih grehah
njegovo šibo zaslužimo, jo vendar od nas odvrne
in nas enake nesreče varuje.

Tudi „slov. Gospodar“ odpre z denešnjim
listom zbirko za uboge nesrečneže, in bo rade
volje sprejemal in objavljal vse darove, ter jih iz-
ročeval preslavni c. kr. namestniji v Gradei, ktera
je tudi z ukazom od dne 15. t. m. naročila zbi-
ranje darov vsem politiškim gosposkam.

Usmilimo se obupajočih gospodarjev, usmi-
limo se solz nesrečnih mater, naj nas gane jok
stradajočih nedolžnih otrok! Kdor usmiljenje ska-
zuje, ta bo usmiljenje našel, so besede Gospodove.
Vredništvo.

Cerkvene zadeve.

Sv. Oče so 16. junija začeli 30. leto svojega
papeževanja pa se zavolj protina v nogah tako
slabi čutili, da niso sv. meše obhajali. Vendar
proti poludnevu Njim je odleglo, ter so sprejeli
kardinale, ki so Njim v imenu vseh Katoličanov
prišli čestitat. Tem so v jako črstvi besedi go-

vorili o sovražnikih sv. vere in o nasprotnikih papeževih pa tudi omenili, kako veselo in živahno so povsod verniki začeli braniti sv. vero in Cerkev božjo. Naposled so pomenljivo še rekli: pomoč nebeška nam je gotova. Bog ne bode neuslišanih pustil toliko molitev, ki se dnes opravljajo po celem svetu do presv. Srca Jezusovega. Bog bode Cerkev rešil iz njenih stisk in preganjanje rimskih papežev odvrnil, vernikom pa zaželjeni mir zopet povrnil.

Sv. Srce Jezusovo so 16. junija t. l. verni Katoličani po celem svetu častili, najznamenitneše pa na Francoskem. Ta zavolj nevere in liberalstva nesrečna dežela začela se je k Bogu vračati in pokoro delati in se je v ta namen Sreču Jezusovemu posvetila. V znamenje in spomin tega stavijo sedaj na griči Montmartre v Parizi velikanško cerkvo sv. Sreču Jezusovemu na čast. Kardinal in nadškof pariški je 16. junija slovesno vložil temeljni kamen. Svečanosti se je udeležilo tudi 10 škofov, brezštevilo mešnikov, nad 200 poslancev in više 12000 vernikov iz vseh stanov. Cerkva dobi nad velikimi vratami napis: Francija spokorna i Bogu udana.

Najbolj sv. Cerkvi sovražno vojaško postavo so napravili laški frajmaurerji in liberalci. Tam do 42. let nihče ni prost vojaščine, če je le sposoben. Tedaj bodo tudi mešniki in celo škofi, ako vojska nastane, strahovitega krvi prelivanja udeležili se. Glejte, tako delajo ti novi antikristi, kedar do postavodajalne oblasti pririjejo!

Sveti Višarji niso pogoreli. Lažnjivo vest o nesreči na Višarjih je nek zloben liberalcec v Belaku na Koroškem med svet pognal, da bi procesije zmotil in ustavil.

Lepo monštranco je dobila celjska cerkva. Naredil njo je v gotiškem („turnastem“) slogu Norinberški mojster Winter na Nemškem. Izdelana je iz čistega srebra ter je močno pozlačena. Tehta 8 funt. in 22 lotov, ter stane čez 2000 gld. Vrli okoličani so darovali za njo že 1600 fl., srenja Hudinjska sama je darovala 500 fl. Ker so naš milostljivi knezoškof celjski cerkvi podarili monštranco za 500 fl. tako ima sedaj ova cerkva 2 lepi i dragoceni monštranci mesto one, katero so l. 1872 tati iz tabrnaklna ukradli.

Ko bi človek res bil le opica, (of) kaj bi neki iz tega sledilo? Klati, kuhati, peči in jesti bi ga smeli. Zakaj? No, to je lahko dokazano. Upica je živinče, kakor so tudi voli, krave, prešiči in kozli itd. Živinčeta pa smemo klati in jesti, če njih le dobimo. To je vsakemu jasno. No, in če človek tudi nič druga ni, kakor nekoliko bolj razrašena opica in golo živinče, potem res ni uzroka, zakaj tudi njega nebi pobijali, pekli in jedli. O nespametni opičarji, kako kratkovidni ste pri vsej svoji omiki, prav po oslovski teptate svojo dušo, ki je po božji podobi stvarjena, čije telesa nihče klati in žreti ne sme!

Novi škofi so proglašeni za Trst: vrli zagovornik Slavjanov preč. gospod Dobrila, poprej škof v Parenzi — za Kraljevi Gradec na Českem: nek dr. Hais in za Ljubljano vsem Slovencem blago znani ljubljanski prošt dr. Pogačar. Dosedanji ljubljanski škof so odstopili.

Misijone bodo obhajali čč. oo. Lazaristi iz Celja od 2.—17. julija na Planini in teden pred Veliko gospojnico pri sv. Barbari pri Wurmbergu.

Smrt bogakletnika. V Mariboru je v vojaški bolenišnici v saboto 12. junija t. l. zdravnik rekel k vojaku J. Drenda-tu iz Brežic: sedaj si že zdrav, pojdeš v kasarno nazaj. To pa je vojaka silno razdražilo. Začel je psovati na vojaški stan in potem grozno preklinjati Boga, Marijo, da se ne da popisati. Ali kaj se zgodi? O poludne bil je zdrav, ob 1 uri pa ga je vrglo ob tla, gnal je strašen glas od sebe, huje, kakor divja zver. Nihče mu ni mogel pomagati, akoravno so bili 3 zdravniki navzoči. Rekli so, da je božjast. (?) Privezali so ga k postelji. Ali tako se je tresel, da njo je zlomil. Na usta, nos, ušesa in oči so pene silile in sokrvea. Govoril ni ničesa, le upil in kričal je, kakor besna stvar. Ljudje, kojih je bilo više 100 navzočih, so bili vsi prestrašeni. V nedeljo jutru ob 3. uri bil je mrtev! Sv. zakramentov že dolgo ni prejemal!

Gospodarske stvari.

Nekaj o setvi ajde.

M. Kakor je obče znano, ajda na peščeni zemlji, na vresji in posušenem mahovji bolje stori, kakor ktera druga naših pridelovalnih rastlin. Le to je pri ajdi slabo, da je njen pridelek tako negotov, da se nikdar ne more z mirnostjo na njega rajtati. Mogoče, da to tudi od tega pride, ker se s setvijo ajde premalo skrbno ravna; kajti toliko je dokazano, da nekoliko pognojena njiva tudi ajdi dobro tekne. To je že iz tega razvidno, da ajda na novo obdelanem zemljišči bolje stori, kakor na njivi, ki je že dalje časa obdelana bila, in katerej so se redivne moči že skoraj vse odtegnile. Kateri gnoj je za ajdo najboljši, to še ni skoz in skoz dokazano.

Po nekaterih krajih sejejo ajdo v praho in po ajdi sledi potem rž. Tukaj praho za ajdo gnojiti ni dobro. Kajti taka ajda žene preveč v slamo, zrnja pa malo nastavi. Le v bolj trdnem zemljišči se svetuje njivo pognojiti nekoliko pred ajdo, nekoliko pa po njej za rž.

Noveji čas so bolj premožni gospodarji ajdi začeli gnojiti z umetno uapravljenim gnojem, ki se mu pravi: kalijev gnoj; drugi kupujejo ameriškega ptičjeka (peruvijanski guano). Ali takov gnoj je preoster in se mora tedaj globoko pororati; tako, da ne pride z rastlinicami v dotiko.

Semena se potrebuje v dobri zemlji $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ meca, v slabem zemljišči pa tudi 1 mecen na 1

oralu, kder bi imelo v dobri letini prirasti 12—18 mecnov zrnja in 8—12 centov slame.

„Deset zapovedi gojzdoreje“.

„Pferdezüchter“, list štajerske družbe za povzdigo konjereje je prinesel v svoji 6. številki „deset zapovedi“ gojzdoreje, katere se mi dozdevajo tudi za naše slovenske kmetovalce jako zanimive. Dovoljujem si njih našim slovenskim kmetovalcem objaviti na korist in napredek kmetijstva in blagostana naroda našega.

1. Veruj, da je vsako drevo, vsaki grič, vsaki gojzd posredovalec med zemljo in zrakom; brez njih delovanja bi rodovitna dežela postala — mrtva pustinja. —

2. Ne imenuj po nemarnem ime „gojzd“ ampak skrbi, da postane revno grmovje na občinskih tleh: lep gojzd.

3. Premisli, o človek, da dobivaš od gojzda najpotrebnejše za vsakdanje življenje; da je narava tvoje življenje od zibelke do groba na gojzd privezala, in da je tvoj blagostan odvisen od rodovitnosti gojzda in je tudi na njega naverigan.

4. Spoštuj gojzd in drevje; sadi in izrečaj gojzd za svoje sinove, da se bode tebi in tvojim potomcem dobro godilo na svetu.

5. Ne ubijaj ptiča ali kake druge živali, katera živi od gojzdnih mrčesov, ampak uči svoje otroke, poškodovalce gojzdov in njene naravne sovražnike spoznavati, neškodljivim prizanašati, škodljive pak pokončati.

6. Ne sejaj v devični gojzd nesposobna drevesa, ampak uči svoje sinove, da bodo pogojzdenje in vzrejo gojzdov vedno po naravnih postavah delali. —

7. Ne kradi drevesa, ne gojzdne stelje, ne frišne veje, skorje in drugega, kar je življenju gojzdnega drevesa jako potrebno.

8. Ne pričaj po krivem na škodo gojzdov; ne zakrivaj gojzdne tatvine, ampak naznani vsa gojzdana poškodovanja dotičnim gojzdnim gospodskam, da vsak hudodelnik svojo zasluženost kazni dobi. —

9. Ne želi in ne prisvojuj si svojega bližnjega gojzdnih pridelkov; tudi ne prisvojuj si pridelka občinskih gojzdov in ne polni tako svoj — lastni žep.

10. Ne pusti se od zvutih goljufov do nedostojnega sekanja dreves zapeljati; ne poslušaj take, ki hočejo gojzdu steljo odvzeti ali pa občinski gojzd nepostavno deliti, ampak imej vedno v mislih, da ti je Bog za to pamet dal, da z gojzdom tako previdno ravnaš, kakor s svojim lastnim zdravjem.

To so „deset zapovedi“, katere polagamo našim slovenskim kmetovalcem na srce.

Antonij Leban,
Mozirski učitelj.

M. Plesnjivo turščico živini pokladati je nevarno. Že večkrat je živina, ki je plesnjivo, turščico jedla, zbolela in celo poginila. Nekemu gospodarju je poginilo 29 gosi pri pitanji s turščico, ki je bila sicer zdrava videti, ali pri cimici je imela že nekoliko plesnjiveca. Seveda se spridena turščica ne bode brž na gnoj vrgla, ali treba njo je pred pokladanjem dobro skuhati.

M. Proti otekljini vimena pri kravah se s pridom rabijo različna olja, kakor zobnikovo olje, ricinovo olje, slezovo mazilo z lavorikovim oljem, ki se ali s šopkom ali pa s peresom na dobro umito vime mažejo. Prej pa se mora vime vsakokrat izmolsti, kar se večkrat in do čistega ponavlja, ker se sicer vime še bolj napne in v vnetih delih še večja vročina nastane; včasih se tudi jeden ali drugi ses popolnem pokvari. Če se vime z roko ne more izmolsti, tedaj pa je treba znane molzne cevce nastaviti. Dobro je tudi oteklo vime s slapom ogrevati. V ta namen se odene krava čez križ z veliko odejo; pod vime se njej postavi škap s toplo vodo. V to se od časa do časa razbeljeni kosi opeke (cigla) vržejo, da slap kravi pod vime puhti. To se včasih dva ali tudi trikrat na dan ponovi. Po vsakem takem ogrevanju se mora krava skrbno posušiti, da se ne prehladi. Skrbeti je tudi za to, da je živina vedno odprtega telesa.

Pomoček zoper polže na njivah in po vrtilih je žgano apno. Treba ga je dobro zdobljenega v mirni noči natrositi. Vsak polž, ktereга tako apno zadene, mora kmalu poginoti.

Salicilna kislina se je novejši čas pokazala kot jako dobra zdravilna moč. Dvema kravama, postavimo, ki ste dobile črm (metlaje ali vranični prisad) so na masele vode dali 1 žlico salicilne kisline. Prvej je že v 1/2 ure bilo bolje. Drugej pa so dali še v drugič omenjene kisline in so njo tudi ozdravili. Tudi neko zbolelo jagnje so tako pogina rešili. Zato bodemo o tej imenitni iznajdbi prilično več povedali. Salicilne kisline se najbolj zanesljivo dobi v apoteki.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Stanje posojilnice.) Okrajna posojilnica, registrirano društvo z neomejeno zavezo v Ljutomeru, imelo je na konci leta 1874 — 393 udov, od katerih je na opravnih deležih vplačano vkupaj 7922 gld. 95 1/2 kr. Med opravnim letom odstopilo je 19, a pristopilo 21 udov. Od 393 na konci leta obstoječih upravnih deležev, izplačanih je med tekom leta 19, a prirastlo 21. Vsaki ud je obvezan na svoj opravnih delež od 60 gld. na leto najmanj 6 gld. vplačati. —

Pri glavni seji društva dne 2. maja t. l., ktere se je udeležilo 84 udov, bil je društveni račun

za leto 1874 pretresovan in odobren. Vsled tega iznašajo za leto 1874 prejemi vkupaj 94.147 gld 66 kr. a izdavki 91.871 gld. 73 kr., blagajnički preostatek tedaj 2275 gld. 73 kr. Bilanca: I. Imetje društva a) gotovina iznaša 2275 gld. 73 kr., b) vrednost v blagajnici nahajajočih se menjic 80.585 fl., c) vrednost inventara 400 fl., tedaj vkupaj 83.260 fl. 93 kr. II. Dolgovi društva: a) Rezervni fond 881 fl. 84 $\frac{1}{2}$ kr., b) terjatve društvenikov 7.922 fl. 95 $\frac{1}{2}$ kr., c) terjatve hranilničarjev 60.436 fl. 87 kr., d) terjatve gračke hranilnice 12.000 fl., e) podporni fond 1000 fl. in f) naprej sprejeti obresti 1019 fl. 29 kr., toraj skupaj 83260 fl. 93. kr.

Udje predsedništva: Ivan Kukovec, načelnik, Matjaš Zemljčič, denarničar, Jože Gomilšak, preglednik.

Odsek za pregled tega računa: Dr. Anton Mravljak, Dragotin Huber, Vatroslav Mohorič, udje nadzornega svetovalstva.

Od sv. Križa pri Ljutomeru. — V bližnji vesi, v Ključaroveih biva nad 70 let stari Stajnko, kateri ima edinega, okoli 46 let starega sina. Ta še ni oženjen, ker mu oče zavoljo nekih slabih lastnosti gospodarstva izročiti neče. Prav slabo se pogajata in večkrat tepeta. Sin je nedavno zbolel. Oče mu pošlje po zdravnika k sv. Križu, kateri ga kmalu hude bolezni reši.

Nekega dne pride zdravnik nenadoma boleznika gledat, kako in kaj da je z njim, ter najde zraven njega skledo juhe in precej mišnice v njej. — Sin hitro toži, rekoč: to so mi oče namešali; radi bi se me rešili; ker pa sem zapazil, da je mišnica noter, pa nisem hotel jesti.

Zdravnik mišnico vzame, in naznani ves prigodek c. k. sodnji v Ljutomeru. — Oče je bil po storjeni preiskavi za nekrivega spoznan; sin pak — kot ozdravljen — prišel je v preiskavo ter pristal, da je sam bil mišnico med juho namešal, in da je le tak „ovači“ bil na očeta povedal. — „Brklež“, je bržej ko ne po tem načinu mislil očeta spraviti v večletno ječo, in se potem veseliti lepe kmetije. Ali spodletelo mu je. Sedaj utegne sam dobiti nekaj kaše, katero je svojemu očetu želel. —

Kdor drugemu nesrečo želi, sam se v njo zaleti.

Iz Haloz. (Novi most. — Letina. — Jud.) Novo veljavo dobijo naši kraji z mostom Dravskim pri Borlu, ki se je staviti začel 1. jun. in dobro napreduje; obeta se nam, da bo do jeseni zgotovljen. Vojački pionirji ga delajo.

Letina je v vsakem oziru izvrstna; posebno gorice se veselo kažejo, kakor že pre od 20 let sem ne. Da bi nas le mila očetova roka uime varovala!

14. t. m. zjutraj ob dveh so tik farne cerkve sv. Barbare judu g. Mojzesu štalunčeki zgoreli. Vse je rešeno, razen kureta. Bil je mastno zavarovan. Sosedna poslopja niso nič poškovan. Obhodov svetoletnih se ljudje obilno udeležujejo.

Od sv. Trojice v slov. goric. (Požar. — Feuerwehr.) 16. jun. o 1/2 4. uri zjutraj vnel se je tukaj nek hlev in hiša. Na srečo so bili že ljudje k procesiji prišli, sicer bi se tudi bližnje s slamo krite hiše utegnile vneti. Gospodar se je hudo opeknel, ko je otroke iz goreče hiše spravljaj. Moramo se pri tej priliki sosedom, št.-lenarčkim gasilcem, zahvaliti in v prihodnjč priporočiti, ako nas zopet takošna nesreča dohiti. Čeravno je naš trg le 1/2 ure oddaljen od unega in imajo tam zelo šopireče se gasilno društvo, ter se tudi od ondot dobro vidi, da je požar bil v sredi s slamo kritega dela našega trga, vendar smo zastoj pričakovali potrebne pomoči. Je bila ura požara prerana? Tudi nas veže gladka velika cesta. Kaj, če bi gorelo kde v vesi? Razun tega društvo dobiva podporo iz okrajne denarnice in hranilnice, in so tam tri gasilne brizgalnice; menda za kratek čas št.-lenarčkim otrokom. Dokler gasilnega društva ni bilo, so št.-lenarčki tržani pri vsakem požaru v okolici radi pomagali. Sedaj pa se nobeden ne gene!

Iz Celja. (Razne novosti.) 16. t. m. umrl je Tomaž Grabič, 77 let star, znan po Koroškem, Kranjskem in Štajerskem kakor vojvoda romarjev na sv. Višarje; 52 let je vsako leto bil tam gor, 2 leti pa po dvakrat. Akoravno več časa bolen, bil je vedno vesel in poln zaupanja v Marijo. — Težko mu je djalo, ko je slišal zvonenje k procesijam za sveto leto, pa se ni mogel udeleževati.

Tri nedelje zaporedom so Katoličani Celjske fare prav v obilnem številu in hvalovrednem redu obhajali procesije sv. leta. Mestjanov je bilo le malo videti. Odlagajo menda na jesen, kedar bode nekoliko hladneje, in pa da se bolj vredno pripravijo na sv. zakramente. Zdaj so le pri oknih gledali ino se užili od pobožnih kmetov, glasno moliti in očitno spoznavati svojo vero.

Denes 21. pride nadvojvoda Rainer, nadzorovat tukajšnih brambovcev; 16. pa je bil deželni vojni povelnik Kuhn v. Kuhnfeld tukaj.

Iz Mariborske okolice. (Veterani.) 13. junija so v Kamci možnarji vabili ljudstvo k posebni svečanosti vseh dosluženih vojakov ali „veteranov“. Ob 1/2 7 uri zjutraj so začeli godci iz Jarenine gođiti po Kamci, ker se je prej oblačno nebo začelo jasnit. Vreme je bilo ugodno. Meševalo se je po volji „veteranov“ in po dopuščenji mil. knez. škofa v kapeli sv. Janeza na kamaškem trgu. Resnoba v vrsti stoječih veteranov in sploh vsega ljudstva pod milim nebom je bila velikanska. Kakor se pripoveduje, je mnogo žen solze prelivalo gledé na veterane. Mislile menda so na vojsko, ktera jim utegne moze vzeti za vselej. Prav lepo so gođeci igrali pri sv. meši, kojo so č. g. kanonik Pak služili. Po sv. meši se je blagoslovila bela zastava veteranov, okinčana z lavorjevimi vencem in krasnim trakom. Na sredini zastave je mična podoba kamaškega praporja, ki je na farov-

škem ozidji iz kamna vrezan videti, namreč: divji kozel ali „Gamsbock“. Zastavina botra bila je gospa Katarina Seidl, ki je pred blagoslovom la-vorjev venec na zastavo pripela. Na traku ste tudi 2 érki K. S. na eni polovici „Veteranenfest“ na drugi „Gams am 13. Juni 1875“. Popoludne se ve je bil ples in radostno razveseljevanje, ven-dar vse prav mirno. *)

Od sv. Petra pod sv. gorami. (Odgovor). V 24. št. „Slov. Gosp.“ prasha gosp. dopisovalec, kje je tisti denar, kateri se je pred 4 leti tukaj za brizgalnico pobiral in pravi prav sumljivo, da to more prejšni „pürgermajster“ in njegovi pre-modri odborniki vedeti. Misliło bi se lahko, da bi bili ta denar gospodje odborniki in predstojnik med seboj razdelili ali da bi ga bil kdo zapravil. Pa nobeno ni resnično. Vsakdo lahko pogleda občinske račune od tistih let, kateri so se redno predlagali in se bode prepričal, da še je zdaj tisti kapital v občinski blagajnici, ker se za 176 gl. brizgalnica ne da kupiti. —

Prejšni „pürgermajster.“

Iz Konjic. (IV. obletnica kat. polit. društva). Odbor njo je bil „Sl. Gospodarju“ po navadi naznanil — zakaj da se naznanilo ni razglasilo — tega pa odbor še ne ve. **) Vendar vsej tej pomoti vkljub se je bilo okoli 50 društ-venikov sošlo.

Pred vsem je tajnik poročal o delalnosti na-šega društva v pretečenem letu. Do srede leta smo imele 3 lepe zборе — alj naenkrat nam ne-mila smrt pobere ustanovnika našega društva, nja prvega predsednika, visokoč. g. Jožefa Rozmana. Le rojstni den Rozmanov nas je bil še enkrat zdru-žil; od tiste dobe ni bilo mogoče zbora sklicati. Društveni odbor je med tem iz svoje srede zgub-il marljivega odbornika č. g. J. Skuhala, (kate-remu je občni zbor pri tej priložnosti očitno svojo zahvalo izrekel). Društvu edina tolažba so sedaj novi konjiški g. nadžupnik, ki so naše društvo v svoje varstvo vzeli. Visokč. g. Dr. Jožef Ula ga stopijo zdaj na oder. Pozdravijo društvo, — ki jim je bilo dolgo poprej pri srci preden so vedeli, da postanejo kedaj konjiški nadžupnik. „Vsakemu se vriva vprašanje, so djali: kaj hočemo s tem društvom doseči?“ Odgovor je ta: s pomočjo na-šega društva hočemo ohraniti: sv. vero očetov in narodnost. Glede sv. vere si moramo prizadevati, da sami živimo po naukih sv. vere in tako tudi vsi naši skrbi izročeni. Kar pa narodnost zadev-lje, povdarjamo prvič obstanek Avstrije pod vla-darjem iz Habsburške rodbine, drugič pa pridobi-ti si zastopnikov, ki bi očitno zagovarjali in bran-ili najimennejši svetinji naši: sv. vero in na-rodnost Slovensko.

Sedaj poprimejo besedo neutrudljivi besed-nik našega društva — po širokem Slovenskem zna-ni pesnik v. č. g. Jožef Virk. Bistrim očesom

*) O g. Seidl-u prihodnjič!

Vred.

**) Ker vredništvo oznanila ni dobilo.

so pogledali po vesolnem katol. svetu — in so društvenikom razlagali, kako da stoji naša katoliška stvar. Našteli so 3 znamenja, ki kažejo, da katol. stvar dosti boljše stoji, kakor sovražniki sv. cerkve želijo. Prvo veselo znamuje je posvečenje vse kat. Cerkve v presveto Srce Je-zusovo. Drugo veselo znamenje so sv. Oče Pij IX. in njih čudovitna leta. Dalje vsakemu Katoličanu daje pogum edinost med škofi in mešniki in njih udanost do sv. Očeta. — Na vprašanje: kdo so tisti, ki dendenes katoliško stvar naj-bolj povspešujejo? se odgovor glasi: prvi so sv. Oče Pij IX., kakor njihova dela jasno prič-ujejo. Drugič katol. škofje in misijonarji. Tret-jič dobri katol. časopisi, ki našo katol. stvar moč-no podpirajo, kakor so sv. Oče te dni očitno priz-nali. Četrtrič so katol. politična in enaka dru-štva in petič so naši nasprotniki, kateri nehoté našo stvar podpirajo. Bolj ko v Cerkev butajo, bolj čvrsto ona stoji. Da katol. stvar raste in se uterjuje, to koristi vladarjem pa tudi njihovim pod-ložnikom.

Ne smem zamolčati, da se je med govorom večkrat slišalo „živili sveti Oče!“ — „živili svitli cesar!“ V društveni odbor so se soglasno volili sledeči društveniki. Prvomestnik: p. n. g. Dr. Jo-žef Uлага, nadžupnik in dekan. Namestnik: g. Juri Kolarič, odborniki: Jožef Virk, Jaka Klinc, Karol Tribnik, Ludvik Redi, Janez Rudolf, Matija Flis in Jernej Voh. Njih nadomestniki so: Peter Dobnik, Anton Polh in Anton Kračun. Društvo šteje med svojimi udi več županov konjiškega okraja, 2 iz med njih sta tudi odbornika.

Iz celjske okolice. (Naša prihodna šola, sveto leto in deželni brambovci.) Naša žrazredna fantiška šola bo začasno imela le slabo stanovanje, namreč: 2 izbi v prejšni mestni bole-nišnici proti odškodovanju mestni soseski in 1 izbo v lastni soseskini hiši na Bregu, dokler cesarske sodnije ne razsodijo, kdo da je pravni lastnik stare šole. Želeti bi bilo, da sl. finančna prokuratura v Gradci to reč kmalu reši, ker na njo se je naša soseska vprvič obrnila. Še le potem, ako bi se staro šolsko poslopje ne moglo dobiti vlast, bo naš občinski zastop moral lastno šolo zidati, za kar pa bo letos prepozno. Učiteljev se je že ve-liko za raspisane službe oglasilo, kar je veselo, ker tako bomo lahko dobrih odgojiteljev naše ka-toliške in slovenske mladine dobili! Kaj bo pa z dekleti? Menda vendar ne bo ta šola skupna za obojni spol; vsaj bodo omenjene izbe še za fante pretesne! Govorilo se je že večkrat, da do-bimo prihodno jesen šolske sestre iz Maribora, katerim se bo začasno stanovanje v soseskini hiši na Bregu odločilo in se njim bo prevžitek iz so-seskine blagajnice in dobrovoljnih doneskov pre-skrbel, a zdaj je o tem zopet vse tiho. — Naši soseskini odborniki se menda prevelikih stroškov bojijo, kakor da bi drugim občinam kdo zastonj šole zidal. Treba je dobre volje in našli se bodo

še okolici, ki bodo za lepo izrejo naših deklet kot dobrotniki radi kaj storili. Na delo tedaj brez odloga, ker dozrajšna čisto nemška šola je brez vsakega dobička za naše otroke!

Naše cesarstvo mora biti v veliki nevarnosti, ker deželni brambovci, katerih je zdaj vprejšni šoli pred našo farno cerkvijo vse polno, imajo svoje vaje ne le skozi celi teden, temuč tudi po nedeljah. V pravo pohujšanje drugim vernim se v jutru rano morajo vaditi iti, kedar grejo drugi k rani meši in kedar se začenja druga božja služba, se še le na dom vračajo in ko je popoldenska božja služba, moraja zopet kam „marširati“, da tudi pobožni v cerkev iti ne smejo in med opravilom nekteri okrogle pesni prepevajo v spodtiko drugim. — Ako bi mestni zastop še imel kaj spoštovanja do Boga in cerkve, gotovo ravno pred farno cerkvijo nebi bil iz šole kasarne napravil. Govori se, da, ker po noči pozno se domu vrnivši nekteri vojaki sosede z ropotom na vrata vznemirujejo, po dnevu pa s svojim trušom gg. gimnazijalne profesorje motijo v poduku, se ti hočejo pritožiti tega. Ako to energično storijo, potem se utegna ta neprimerna kasarna odstraniti. Vsaj bota razun vojakov še cerkev in gimnazija tudi imele kaj veljave!

iz Slovenjgradca. (Požari). Pretečeni teden je bil v našem okraji 2 krat požar. V ponedeljek po noči je pogorel Mohov stan v Št. Janži poleg Dravberga.

V četitek proti polnoči pa je bil požar v Starem trgu. Pogorela je Lužniku streha na hiši in hlev, ki je bil k hiši prislonsjen. Živino so o-teli, razun 6 prasec. Ker hiša sredi vesi stoji, je bila velika nevarnost za celo ves; k sreči ni bilo vetra. Kmalu so tudi prihiteli Slovenjgrački požarni brambovci z 2 brizgalnicema na pomoč, in so ogenj brž ustavili, za kar njim gre očitna hvala.

Kako je ogenj nastal, ni znano. Lužnik je bil zavarovan pri neki angleški zavarovalnici, ki ima na Dunaji podružnico. Jeli tudi Moh bil zavarovan, ne vem.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Štajerskega deželnega zbora liberalno-nemška večina je sklenila 300.000 gld. na posodo vzeti in nam tako nov dolg naložiti. Ministerstvo pa je izvršenje tega sklepa zabranilo. Tudi prav! — Na Českem začelo je tamošnje kat. deželno politično društvo prav marljivo delovati. Na praznik sv. Petra in Pavla je napovedalo shod v mestu Krumavi v poslopji kneza Švarcenberga. Tudi Kranjci so se v tem oziru začeli gibati. Ravno slišimo, da se je v Ljubljani ustanovilo novo kat. politično društvo: „Sloga“. Pravila so se 15. junija e. k. namestnistvu predložila v potrjenje. Ali bode veljavno le za Ljubljano ali pa za celo deželo Kranjsko, tega še ne vemo. Želeti bi bilo poslednje, ker bi tako kranjski konservativni možje bili dobro vred-

jeni. — Tržaške okolice Slovenci si snujejo nov list: Edinost. Dobro, če bo res Slovincem pomagal do potrebne edinosti. — Naša armada dobi 2000 novih kanonov, ki bodo vlti iz bron na novem načinu, kakor ga je izumil vrli naš general Uhacij. Kanoni nas bodo sicer stali 5 milijonov in više. Vendar brez njih smo brezorožane reve, ker imajo zlasti Prusi veliko več in boljših kanonov.

Na Ogerskem se je začelo živahno volilno gibanje. V Körmenu so se že do krvavega pretepali, čemur se pa ni treba čuditi, ker madžarska volitev se brez tepežev in klanja niti misliti ne da. Konservativci so v Budapešti za kandidata postavili barona Liphaya, v Güns-u pa grofa Apponya. — Slovaki so v Št. Martinu iseli sijajen volilen shod in sklenili voliti dr. Jesenkega.

Vnanje države. Ruski cesar se vrača iz Nemškega v Rusijo in potuje nekoliko ur z železniškim vlakom po avstrijski zemlji na Českem. Te prilike se bodo naš cesar poslužili ter pojdejo 28. t. m. v Komotavo na Českem ter bodo od ondot do Rumburga ruskega cesarja spremljali. To Prajzem gotovo ne bode po volji. Ali Rusi so gotovo nam bolj prijazni, nego Prajzi. Rusi nas niso nikoli z vojsko resno nadlegovali, Prajzi pa že večkrat po tolovajski napadli. —

Čudno je to, kako se prusko-nemško cesarstvo čedalje bolj pripravlja na vojsko. Marljivo in za drag denar kupujejo na Gališkem vojne konje ter njih odvažajo na nemško. Veliko tisoč svinj in volov pripravljajo za vojake. To ni dobro znamenje!

Španskega kralja Karla VII. vrli general Doregaray je te dni bil hudo napadan od puntarskih nasprotnikov pa njih je sijajno premagal. Pismo, v katerem je kralju naznanil zmago, je končal z besedami: živila vera, živila Španija, živil kralj Karol VII.

Za poduk in kratek čas.

Slovenka piše iz Amerike.

II.

Tukaj v Ameriki govorijo ljudje angleški in nemški jezik. Mi Čehove pa, kder nas je več skupaj naseljenih se trdno držimo svojega českega jezika. Imamo tudi svojega lastnega dušnega pastirja, mladega, 28 let starega misijonarja i fajmoštra Jan. Videnka. Vsako nedeljo obhajajo 2 krat službo božjo, v jutru ob $\frac{1}{2}$ 8 in poznej ob $\frac{1}{2}$ 10, ter pridgajo česki, nemški in angleški. Popoludne se pojejo večernice. Ob sabotah se moli na večer sv. roženkranc. Potem pa marljivi gospod pridno spovedujejo. Vera je tu vsake sorte, imamo Luteranov in frajmaurerjev. Zakonski pri Luteranih in frajmaurerjih pogosto drug drugega zapaščajo ter se potem zopet ženijo ali možijo.

Mi praznujemo le svete nedelje, zapovedanih praznikov pa ne. Sv. Oče so nas tega oprostili; to pa zato, ker je veliko ubogih ljudi, ki le od zaslužka v fabrikah frajmaurerjev živijo. Zaslužek pa kmalu zgubimo, če nismo vsaki dan na delo pripravljeni. Bolenikom priskrbujemo sv. zakramente, kakor pri Vas. Vendar mešnik ne nosijo sv. Rešn. Telesa očitno, ampak skrito pod navadno obleko, ker bi se drugače skrivnosti naše vere preveč zasmehovale in zasramovale. Mrličev Amerikanci ne nosijo h pogrebu, ampak vozijo. Zato so pogrebi včasih sila dragi. Za pogreb našega rajnega dedeca smo plačali 50 tolarjev, t. j. 103 fl. Bogatini plačujejo mnogo več. Ali teh dedecov ne dobivljajo mešniki, ampak posestnik kočar in konjev, s katerimi se žlahta za svojim rajnim do pokopališča vozi.

Rojeni Amerikanci so velike in črstve postave in sploh prijazni ljudje. Vmes imamo tudi veliko zamurcev, ki so pa bolj za se.

Na konci svojega pisma še hočem omeniti nesrečo, katera je lani zadela naše mesto. Bilo je sv. Ane večer, kedar so se nad njim začeli zbirati grozni, črni oblaki. Bliskalo in grmelo je strašno. Na enkrat se vzdigne silna nevihta; ploha se vlije, kakoršne nisem nikdar poprej videla. Sedaj se pretрга veliki kanal nad mestom. Voda udere po mestnih ulicah, ter poruši mnogo hiš, pokonča veliko blaga, živine in ljudi. Darsiravno so hoteli s čolni na pomoč, se je vendar 150 ljudi utopilo. Žalost je bila velika in občna.

T. Smešničarja je dobil „Slov. Gospodar“, da se bo marsikateri bralec samega smehu za trebuh prejemal. Smešničar je bil poprej politikar in goreč „slobenar“. Sedaj ga je vse to svadilo in postal je smešničar. Piše pa „Sl. Gospodarju“ tako-le: kaj hočem pisati? Za gospodarske stvari se ne brigam, cerkvene so vse zmešane, Slovenska narodnost je „fuč“, ljudstvo je gluho za poduk. Ne da si svetovati, zato mu ni pomagati, sedanjo politiko pa naj vr. . . vzame. Kaj bi tedaj pisal? Vem kaj, zakadil se bodem na smešnice; naj se ljudje smeji, če se njim — če. Dakle poslušajte!

1. V Šmarji so nekdam hoteli obesiti hudo delnika, pa vislice niso imeli. Pojdejo tedaj k svojim sosedom, slavnoznanim Lemberžanom, prosit, naj njim ti svoje vislice posodijo. „Nikakor ne“ odgovorijo možati Lemberžani. „Vislice ne posodimo nikomur, vislice smo mi postavili za se in za svoje otroke, ne pa za koga drugega. Z Bogom“.

2. V neki vesi na Slovenskem so gospodinje večerjo kuhale. Prva je skuhala kašo, ter njo v skledi na okno postavila, da bi se shladila. Druga pa, ki je bila prvi sosedinja, je skuhala gobjo župo in njo tudi na okno postavila hladit. Nek pavliha to zapazi, gre in hitro skledi zamenja. — Sedaj pokliče prva gospodinja svoje

ljudi: „le hitro pridite, kaša je že čisto hladna“. Ko gospodar s svojo žlico zajemlje iz sklede samih gob, pravi h gospodnji, ki se je še v kuhinji mudila: „no, nicej pa nas za norce imaš, to ni kaša, to so gobe.“ Žena v kuhinji se oglasi in pravi: „si pač pravi bedak, ki še kaše ne poznaš“. Mož trdi zopet svoje, žena pa mu oporeka, kakor je že ženskina navada. Sedaj zgrabi moža srd in jeza, popade palico in natepe jezično ženo. V sosedni hiši se je pa ravno tako godilo. Žena je tako dolgo klepetala, da je gobjo župo skuhala pa ne kašo, da je bila naposled tepena. — Druge žene po vesi to čujejo in pravijo svojim moževom, kaka krivica se je nedolžnima gospodinjema zgodila. Ali moževi se potegnejo za moževa ter njima prav dajajo. Tega pa žene ne dajo veljati, in ker so preveč klepetale, zato so bile tisto noč vse žene po celi vesi tepene zavolj nesrečne kaše in gobje župe.

Razne stvari.

(*Mile darove*) za srenje Konjiške in slov. Bistriške dekanije, po toči poškodovane, so položili: Milostljivi knez in škof Lavantinski 100 gld. (Ta dar se je neposredno poslal na kraj nesreče za prvo silo.) Fr. Zorčič, stolni prošt 10 gld., Fr. Kosar, kanonik 5 gld., Janko Pajk, profesor 3 gld., Martin Jelovšek, faktor slov. tiskarne 1 gld., dr. Gregorčec, vrednik „Slov. Gospod.“ 5 gld.

(*V narodni čitalnici Ptujski*) bode dne 29. t. m. „velika beseda z naslednjim programom: 1. Petje: Ipavčeva „kdo je mar?“ vodi g. prof. Glazer. 2. Deklamacija: „Neiztrohnjeno srce“ Preširnov, govori gospodična M. Mašeljnova. 3. „Ravni pot najboljši pot“, vesela igra v enem dejanji. 4. Igra na citre: potpourri iz opere „la traviata“, g. Mihelak. 5. „Slovenija oživiljena“, dramatičen prizor, zložil J. Bilec. 6. „Mutec“, vesela igra v enem dejanji. 7. Quodlibet iz slov. pesmic, tercet na citre, gosli in glasovir. Po besedi ples. Začetek točno ob 8^{mi} zvečer. Pričakuje se tudi več zvananjih odličnih gostov.

Odbor.

(*Novo železnico*) merijo od Celja po eni strani črez Polzelo in ob Paki, na drugi strani pa črez Velenje, Skalsko dolino v Spodnji Drauburg.

(*Hitrost je kaj vredna*) v pravem času. Voznik železniškega vlaka 19. t. m. vgleđa med Drauburgom in postajo Prevali nekega, kake 4 leta starega dečka ležati na železniški cesti. Takoj da znamenje vlak ustaviti ter skoči potem hitro iz mašine in pebere otroka le par trenutkov poprej, kakor so železniškega vlaka kolesa do njega prišla. Hvale vreden čin!

(*Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo*) se nam piše, da so 15. jun. zvečer cigani 2 ženskima, potem nekemu viničarju pobrali vso obleko. Tega so hudo sklali. Starček je branil svoje imetje pa skoro smrt našel. Žandarji kde ste?

(*Svitli cesar*) so nesrečnikom v Konjiški in Sl. Bistriški dekaniji hitro poslali 2000 fl., cesarjev namestnik v Gradci 50 fl., Šoštanjska posojilnica 30 fl., grof Lilienfeld 100 fl., gračka posojilnica 10.000 fl.

(*Toča je*) je pokončala pridelke na njivah, goricah in po sadunosnikih od Žikare pri sv. Barbari, čez Selce, Sv. Trojico do Negove in Kapele. Poteza je sicer dolga pa k sreči ozka.

(*Koroška*) dežela tudi veliko trpi od nalivov in toče. Drava je silno narastla.

(*Marka Slane*) doslužen vojak je bil 12. t. m. v premogovih jamah v Lankovcih zasut in usmrten.

(*140 ljudi je pogorelo*) pri požaru mesta Moršanjska na Ruskem. Strahovit veter je ogenj naglo širil.

(*Pogorela*) je Lunežnikova hiša v Frauheimu. (*Špehovi tati*) so N. Palcu, posestniku v Sp. Brezji odnesli 3 cente slanine in ga za 120 gl. poškodili.

(*Tatovi okradli*) so gospo Frančisko Haas v Partinji. Vzeli so njej iz dil 4 cente mesa in špeha (slanine). Sodnija je vsled tega zaprla viničarja Sedlačka, njegove 3 sine in viničarja Vršiča.

(*Vinogradov na Českem*) je čedalje menje. Leta 1820 bilo njih je 4480 oralov, sedaj komaj 1319 oralov. —

(*Goljušvi igralci*) so te dni v Mariboru zopet nekega flosarja za 150 fl. ogulili. Goljuš je bil s svojimi tovarši vse zaigral, in potem je flosarja prosil, naj mu posodi 5 fl., da bota skupaj stavila, da tako zgubljeno zopet nazaj dobita. Flosar se da pregovoriti, in stavi, ter prvokrat dobi potem pa zopet zgubi, in tako gre naprej, dokler ni 150 fl. težko zasluženega denarja po vodi splavalo. — Policija, ali spiš?

(*Pogubnega knavra*) smo našli tudi v smrekovi hosti blizu Maribora v posekanem lesu, katera tega nemarni gospodar ni odpravil. Tudi v Judenburškem okraji v Gornj. Štajerskem so ga zasledili. To kaže, da se nevarni mrčes čedalje bolj širi.

(*Iz Selnici nad Mariborom*) se nam poroča o veliki zgubi, katera je zadela tamošnje faro in tamošnje Slovence. Vrli, skoro bi rekli edini naroden Slovenec, obče spoštovani cerkveni ključar in kmet Jernej Stibler (po domače Bobik) je 10. junija nesrečno v Dravi utonil. Telo počiva pri sv. Martinu pod Wurmbergom. Naj počiva v miru!

(*Spremembe v lavantinski škofiji*) Umrl je č. g. Miklavž Bratuša, župnik v pokoji, v 54. letu starosti, za vodenico.

(*Za društvo duhovnikov*) sta nadalje vplačala: prečast. g. stolni prošt Fr. Zorčič 50 gold. (poprej že 150 fl.); č. g. Fr. Klavžer 11 fl., — Suhač mlj. 11. fl.

(*Dražbe*). 25. junija: Jož. Pišek v Račji, 4345 fl. — Ant. Lunežnik v Frauheimu, 3512 fl.

— Barba Brengovič, 1099 fl. (zavolj 5 fl.) — 26. junija Jož. Novak pri Vel. nedelji, 2044 fl. — Al. Pinterič v Ljutomeru, 3700 fl. — Jož. Čretnik v Hruševci, 2225 fl. — Jak. Petek v Muravcih, 415 fl. — Jan. Kurnik v Tihovski vesi, 4881 fl. (zavolj 12 fl.) — Jak. Žagar v Dežnem, 941 fl. — 28. jun. Fr. Zavernik v Dol. Jakobskem dolu, 6359 fl. — Stranceljnova zapuščina pri št. Ilu, 6657 fl. — 30. jun. Jož. Javornik v Brezji, 3380 fl.

Tržna cena pretekli teden	V Mariboru		V Ptuju		V Celju		V Varaždinu	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Pšenice vagan	4	10	3	50	4	70	4	—
Rži	3	60	3	20	3	60	3	—
Ječmena	3	20	3	—	3	10	—	—
Ovsa	2	10	2	80	2	30	—	—
Turšice (koruze) vagan	3	10	2	80	3	50	2	50
Ajde	2	50	2	30	3	—	2	30
Prosa	3	20	—	—	3	40	3	80
Krompirja	1	20	1	50	1	70	—	—
Sena . . . . . cent	1	50	2	—	1	—	—	—
Slame (v šopkih)	1	40	—	—	—	80	1	30
„ za steljo	—	90	—	—	—	60	—	—
Govedine funt	—	25	—	26	—	26	—	22
Teletine	—	26	—	26	—	27	—	22
Svinjetine	—	28	—	26	—	30	—	28
Slanine	—	36	—	—	—	39	—	42

Loterijske številke:

V Trstu 19. junija 1875: 24 59 17 60 23.

V Lincu „ „ 43 67 35 66 85.

Prihodnje srečkanje: 3. julija 1875.

Vožnji red pri južni železnici.

C. Od Pragarskega do Čakovca.

Postaje.	Poštni vlak.	Poštni vlak.	Mešani vlak.
Pragarsko prihod iz Trsta	zjutraj. 8. 8	zvečer. 6.24	zjutraj. 11.30
„ „ Dunaja	9.46	10.43	zvečer. 3.17
odhod „	9.55	6.50	11. 5
Ptuj	10.35	7.31	12. 4
Možganci	10.49	7.46	12.29
Velika nedelja	11. 5	8. 2	12.52
Ormuž	11.13	8.13	1.12
Središče	11.29	8.28	1.39
Čakovec	11.54	8.57	2.25

D. Od Čakovca do Pragarskega.

	zvečer.	zjutraj.	zjutraj.
Čakovec	3.45	6. 4	2. 7
Središče	4. 1	6.20	2.37
Ormuž	4.18	6.37	3.10
Velika nedelja	4.27	6.46	3.23
Možganci	4.42	7.—	3.48
Ptuj	5. 5	7.23	4.31
Pragarsko prihod	5.34	7.52	5.17
odhod na Dunaj	6.24	8. 8	11.30
„ v Trst	10.43	9.46	zvečer. 3.17

Oglasnik.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

	fl.	kr.
Zedinjeni drž. dolg (100 gl.) 4 gl. 20 kr. % .	70	15
Upne (kreditne) srečke po 100 gl. prvotne vrednosti, brez obresti, pa s 4kratnim srečkanjem .	167	
Ažijo srebra	101	75
„ zlatá	5	25

Zahvala in priporočba.

Za veliko zaupanje, katero mi č. občinstvo daja že 28 let, izrekam svojo najuljudnišo zahvalo, ter si dozulujem naznani, da se bodem konec junija t. l. iz svoje dosedanje delalnice, v žl. Kriehuberjevi hiši na Zofijnem trgu, preselil v svojo lastno, novo pozidano stanovanje, katero se realki ravno nasproti nahaja.

Tudi za naprej si bodem po svoji stari navadi prizadeval, vsem naročilom dobro, hitro in pošteno ustrezati. Ob enem priporočujem svojo bogato zalogo mnogovrstnih barv in firnežev — vse po mogoče nizki ceni.

Maribor meseca junija 1875.

Nikolaj Weiss,
lakirnik.

Hram, štacuna i zemljišče

na lepem mestu pri sv. Ani v Slovenskih goricah je na prodaji s štacunarstvom in s prodajo tabaka in kolekov vred. Hram ima 5 hiš (sob), 1 štacuno in 3 kleti in je tedaj sposoben tudi za krémo. Zraven je še vinograd in sadunosnik. Zavolj rodbinskih razmer se posestvo daja na prodaj in sicer za 7000 fl., 2000 fl. zamore na posestvu ostati. Več se izvê pri posestniku Jož. Rehertji (pošta Mureck).

Lepo posestvo 3—3

je na prodaj v lepem i zdravem kraji pri Negovi, ¼ ure od cerkve. Ima prilično stanovanje, potrebna gospodarska poslopja, vse v dobrem stanu. Zemljišča je 5 oralov, namreč: njiva, travnik, dober sadovni in sočivni vrt, vinograd 5 minut oddaljen. Razun tega je še bučelinjak, 2 kravi, 2 junčka s potrebnim gospodarskim orodjem, vse za 3500 fl. Polovica zamore več let na posestvu ostati. Posestvo bi najbolj sodilo za kakega duhovnika v pokoji. Natančniše se zamore poizvedeti pri č. g. fajmoštru v Negovi.

Orglarske in mežnarske službe

si išče mladenič z dobrimi spričevali sposobnosti. Tudi bi voljen bil, na kako večjo faro za pomočnika v obojem poslu iti.

Čč. gg. župniki in farni predstojniki, kateri orglarja in mežnarja potrebujejo, naj se blagovoljno obrnejo do č. g. kaplana Geč-a, pri sv. Miklauži pri Ormuži ali do opravništva „Sl. Gosp.“

Priporočam

vsake vrste suhe in v firneži pripravljene barve, kakor tudi pemselne vsake velikosti po primerni ceni.

M. Berdajs

1—3

v Mariboru.

Božjast, 4—18

(sv. Valentina ali veliki beteg) ozdravlja pismeno zdravnik **Dr. Killisch** v Draždanih (Dresden), Wilhelmsplatz 4. (poprej v Berolinu.) — Štoterim je že bilo pomagano!

Anton Scheikl

Bogato zalogo oblačil

priporočuje

gospod **Anton Scheikl** v
Mariboru.

Vsa oblačila so njegovega lastnega dela ter dobro narejena in po najnižji ceni na prodaj in sicer vsakovrstna moška oblačila: talarji, suknje, hlače površniki za duhovne itd.

Plačevanje se sprejema tudi po mesenčnih obrokih.

Zaželjene stvari se pošiljajo na ogled, nepovoljne pa brez obotavljanja jemljejo nazaj.

3—3

v Mariboru.

Marija Pistl,

2-4

hči

Karl-a Hesse-ja,
pasarja in bronarja

v **Mariboru**

v vetrinjski ulici (Vitrinhofgasse)

se zahvaluje častitemu občinstvu, zlasti pa visoko častitej duhovščini za blagovoljno zaupanje, katero se je bilo skazovalo njenemu rajnemu očmu ter prosi za jednako zaupanje, ker si bode jednako marljivo prizadevala ročno in vsečno ustrezati v vseh pasarstvu i bronarstvu pripadajočih naročilih. Vselej in vsakemu se bode postreglo pošteno in po nizki ceni.

Priporočba orglarskega mojstra.

Prvega majnika t. l. so prečastiti gospod Drauberški prošt Matevž Koglnik nove orgle v Libelički farni cerkvi slovesno blagoslovili. Napravil njih je znani umetnik g. Nace Zupan iz Kroke na Kranjskem. Štejejo sicer le 11 registrov, vendar je prav veličasten, močen in prijeten njih glas, in vnanja oblika okusna. Cena po obnem spoznanji za to mojstersko delo je nizka. Naj bo vrli umetnik vsem cerkvenim predstojništvom živo priporočen!

V Libečah 10. jun. 1875.

Viktor Puher, župnik

Lepo ajdovo seme

1-3

prodaja po nizki ceni

Konrad Grillwitzer.

Zaloga materialnega in špecerijskega blaga. Pekarija. Prodaja mōke in pōljskih pridelkov.

Sirovi loj

kupujeta vsaki čas po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarja in mlarnica, zaloga vžigalnih, svetilnih in masšobnih tvarin

v CELOVCI na Koroškem.

Drva na ponudbo.

Na prodajo ponujam 40 seznjev dobro suhih borovih drv, ki so 36" dolga. Kdor njih želi, ta se naj oglasi pri

Fr. Pečnik-u,

posestniku v št. Danielu; poštna postaja Prevali.

2-3

6-9

— Od Leta 1767 —

Svetinja
za napredek

Svetinja
za zasluge

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar izdeljevalec strojev in raznoterega orodja pri gašenju ognja v Ljubljani, priporoča p. n. cerkvenim predstojnikom in občinskim zastopom:

Vbrana zvonila

z vso potrebščino, kakor jarmi, ojnice, okovi. Zvon tudi 40 centov teže, zamore en mož zvoniti; dalje priporoča vse vrste brizgalnic, orodja za gašenje, vodnjake, cerkvene svečnike iz medenine, ventile, šravbe itd. itd.

po naj nižji ceni.

Občinam in gasilnim društvom, da si zvonove in gasilno orodje lahko omislijo, privolim plačevanje v obrokih.

Diploma
pripoznanja

— 14 svetinj —

Diploma
pripoznanja